

Εκδηλώσεις Μνήμης Αγίου Ιακώβου του εν Δερβεκίστη - 500 έτη από το Μαρτύριο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Συνεχίστηκαν το Σάββατο και την Κυριακή 2 και 3 Νοεμβρίου 2019, οι εργασίες του Επιστημονικού Συνεδρίου, που διοργάνωσε η Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας με θέμα: «Άγιος Ιάκωβος ο Νεομάρτυρας: Μαρτύριο και Μαρτυρία. Μια ηρωική μορφή που τίμησε την Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Δερβέκιστας Αιτωλίας».

Οι πρωινές συνεδρίες του Σαββάτου πραγματοποιήθηκαν στο Θέρμο, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δημαρχιακού Μεγάρου, με εισηγητές την Αρχαιολόγο Δρ. κα Ολυμπία Βικάτου, τον Αρχαιολόγο κ. Γεώργιο Σταμάτη, την Ιατρό κα Δήμητρα Μαραγιάννη-Ντόβα, τον Επίκουρο Καθηγητή κ. Κων/νο Κονταξή, τον Δρ Ιστορίας κ. Απόστολο Βετσόπουλο, τον Ερευνητή κ. Ιωάννη Μακρή, και τον Ιστορικό -

Ερευνητή κ. Νικόλαο Τέλωνα.

Η απογευματινή συνεδρία του Σαββάτου έλαβε χώρα στο Αγρίνιο, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Χριστιανικής Ενώσεως Αγρινίου, με εισηγητές τον τακτικό Καθηγητή πρωτ. π. Βασίλειο Καλλιακμάνη, την Επίκουρο Καθηγήτρια κα Μαρία Ράπτη και τον τακτικό Καθηγητή κ. Βασίλειο Τσίγκο.

Ακολούθησε μουσική συναυλία με τίτλο «Μοναστηριακά και άλλα...» από την Παιδική – Νεανική Χορωδία του Ιερού Ναού Αγίου Χριστοφόρου Αγρινίου, υπό την διεύθυνση του κ. Παναγιώτη Μήτσου.

Το πρωί της Κυριακής τελέσθηκε στην Ιερά Μονή Εισοδίων της Θεοτόκου Μυρτιάς Τριχωνίδος η ακολουθία του Όρθρου και η αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά. Τον θείο λόγο κήρυξε ο ηγούμενος της Σκήτης Βεροίας αρχιμ. Πορφύριος, ο οποίος αναφέρθηκε στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας και στον άγιο Ιάκωβο.

Το απόγευμα της Κυριακής, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Χριστιανικής Ενώσεως Αγρινίου, πραγματοποιήθηκε η καταλληκτήρια συνεδρία, με εισηγητές τον αγιορείτη μοναχό Μάξιμο Ιβηρίτη, και τον καθηγούμενο αρχιμ. Πορφύριο Μπατσάρά.

Ακολούθησε παρουσίαση Βυζαντινών Ύμνων από την Ακολουθία του Αγίου Ιακώβου, τους οποίους απέδωσε θαυμάσια η Βυζαντινή Χορωδία Αγρινίου, υπό την διεύθυνση του κ. Ανδρέα Λανάρα.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Κοσμάς έκλεισε τις εργασίες του Επιστημονικού Συνεδρίου, τονίζοντας ότι «μας δόθηκε μια μεγάλη ευκαιρία, μ' ένα σπουδαίο συνέδριο που ήταν ωφέλιμο για εμάς και τιμητικό για τους Αγίους μας, τον νεομάρτυρα Άγιο Ιάκωβο και τους μαθητές του, τους εν Δερβεκίστη της Αιτωλίας», και ευχαριστώντας όλους για τον κόπο τους, τους εκλεκτούς εισηγητές και τις εισηγήτριες και όσους εργάστηκαν για την ετοιμασία και την πραγματοποίησή του.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε πως «η επιτυχία του Συνεδρίου οφείλεται στους σημαντικούς και αγαπητούς εισηγητές, οι οποίοι έδωσαν μεγάλη επιστημονική μαρτυρία. Προσφέροντας την ιστορία του Μοναστηριού και την παρουσία του ανά τους αιώνες, μας έδωσαν την δυνατότητα να μάθουμε πως αυτό το λησμονημένο Μοναστήρι από τότε που ιδρύθηκε έδωσε Χριστό και Ελλάδα σε όλους τους πιστούς της περιοχής.Οι επιστημονικές εισηγήσεις, πραγματικά μας αναζωπύρωσαν, μας έδωσαν δύναμη πολύ και μας δίδαξαν όλους μας, γιατί είδαμε πως από αυτούς τους Πατέρες που ήταν εκεί (σ' αυτό το Μοναστήρι των τεσσάρων Αγίων), διασώθηκε η Ορθοδοξία σε εμάς, αλλά και η Πατρίδα μας

ελευθερώθηκε, επειδή εργάσθηκαν αυτοί οι άνθρωποι και έχυσαν και το αίμα τους ακόμη! Γνωρίσαμε τον Άγιο Ιάκωβο και τους μαθητές του, που είναι, σύμφωνα με το Συναξάρι, μεγάλοι αλλά αγνοημένοι».

● Το διήμερο πρόγραμμα των Εισηγήσεων, αλλά και το περιεχόμενό τους, εν συντομία, ήταν το ακόλουθο:

Η πρώτη πρωινή συνεδρία του Σαββάτου, υπό την προεδρία του κ. Σπυρίδωνα Παπαθανασίου Θεολόγου, πρώην Διευθυντού Β/θμίου Εκπαιδεύσεως Αιτωλ/νίας και προέδρου του παραρτήματος Π.Ε.Θ., περιλάμβανε τέσσερις εισηγήσεις.

Την πρώτη εισήγηση, με θέμα: «Το Μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στην Ανάληψη (πρώην Δερβέκιστα): Ένα σημαντικό μοναστικό κέντρο της Αιτωλίας» θα πραγματοποιούσε η Δρ. κα Ολυμπία Βικάτου, Αρχαιολόγος, Προϊσταμένη της Εφορείας Αρχαιοτήτων Αιτωλ/νίας και Λευκάδος. Όμως, λόγω απουσίας εξ αιτίας υπηρεσιακού καθήκοντος, την εισήγησή της παρουσίασε ο κ. Γεώργιος Σταμάτης, Αρχαιολόγος Msc. της Εφορείας Αρχαιοτήτων Αιτωλ/νίας και Λευκάδος, μαζί με την δική του εισήγηση που είχε θέμα: «Βυζαντινές Διαδρομές γύρω από τις όχθες της λίμνης Τριχωνίδας και του ποταμού Εύηνου».

Ο κ. Σταμάτης, παρουσιάζοντας τα δυο παραπάνω θέματα, έκανε μια σύντομη διαδρομή και αναφορά στα βυζαντινά και μεταβυζαντινά μοναστήρια, εξωκλήσια και ναούς που βρίσκονται γύρω από την λίμνη Τριχωνίδα και τον Εύηνο ποταμό. Συγκεκριμένα αναφέρθηκε στην Αγία Τριάδα Μαύρικα, την Κοίμηση της Θεοτόκου Μεγάλης Χώρας, τον Άγιο Αθανάσιο Πυργίου, την Μονή Βλοχού, στο εξωκλήσι του Αγίου Γεωργίου στο Καινούργιο και την Κοίμηση Θεοτόκου στο Κάστρο της Παραβόλας, στη Μονή Αγίων Αποστολών Νερομάνας, την Παναγίτσα Καλλιθέας, τη Μονή Καταφύγιου, τη Μονή Μυρτιάς, τον σπηλαιώδη Ναός της Παναγίας Ελεούσας Άνω Μυρτιάς, τον τρίμορφο Ναό Αγίας Σοφίας, Αγίου Νικολάου και Ταξιάρχων που βρίσκεται στο χωριό Αγία Σοφία Θέρμου, την Μονή της Αγίας Παρασκευής Μάνδρας, την Μονή Αγίου Κοσμά Αιτωλού, τον Άγιο Γεώργιο εξ Ιωαννίνων στο Αργυρό Πηγάδι, τη Μονή Φωτμού, το Κελί της Γαβαλούς (Μονή Ζωοδ. Πηγής) και την Μονή Αγίου Γεωργίου Ελληνικών. Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Αναλήψεως (Δερβεκίστης), περιγράφοντας την αρχιτεκτονική, τα κειμήλια, τις φορητές εικόνες και την σύντομη ιστορία της.

Την τρίτη εισήγηση «Το Μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου Αναλήψεως και η σύνδεσή του με τα χωριά του Αποκούρου», παρουσίασε η Ιατρός Αναισθησιολόγος – Αλγολόγος κα Δήμητρα Μαραγιάννη – Ντόβα.

Η εισηγήτρια, αναφέρθηκε στα χωριά της επαρχίας του Απόκουρου και ειδικότερα στο Μέγα Δένδρο και την Δερβέκιστα. Τόνισε ότι αναπτύχθηκαν πολλά μοναστήρια

στην περιοχή και έζησαν και αναδείχθηκαν μεγάλες προσωπικότητες της Εκκλησίας και των Γραμμάτων. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε η κα Μαραγιάννη στις επισκέψεις του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στη Μονή Δερβέκιστας, όπου υπήρχε και μια εικόνα του Αγίου, την οποία αγιογράφησε κάποιος από τους ακροατές-μαθητές του και δυστυχώς σήμερα έχει κλαπεί. Επίσης αναφέρθηκε στην μεγάλη περιουσία που είχε το μοναστήρι (κτήματα, ζώα, υδρόμυλους, ιερά σκεύη, λειψανοθήκες, βιβλία, κώδικες, χειρόγραφα, κ.α.) όπως φαίνεται μέσα από τα σχετικά έγγραφα που σώζονται στα Γ.Α.Κ. και τα οποία, δυστυχώς, μετά την διάλυση της Μονής, επί Όθωνος, είτε μεταφέρθηκαν σε άλλα μοναστήρια (κυρίως στην Ιερά Μονή Προυσού), είτε εξαφανίστηκαν και καταστράφηκαν.

Η τέταρτη εισήγηση είχε θέμα: «Αϊ-Γιάννης Δερβέκιστας. (Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Αναλήψεως Τριχωνίδας). Μαρτυρίες του Δημήτρη Λουκόπουλου, του Κ.Σ. Κώνστα και του Θανάση Παλιούρα» και παρουσιάστηκε από τον κ. Κωνσταντίνο Κονταξή, Επίκουρο Καθηγητή Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Ο κ. Κονταξής περιέγραψε το μνημείο μέσα από τις εκτενείς αναφορές του Λουκόπουλου και του Κώνστα. Αναφέρθηκε σε ιστορικά σημειώματα που άφησαν οι μοναχοί της Δερβέκιστας και περιέγραφαν την ιστορία και την ζωή της Μονής και των κατοίκων των γύρω χωριών. Αναφέρθηκε στις τρεις χειρόγραφες φυλλάδες με τη ζωή του Αγίου Ιακώβου που εκλάπησαν από τη Μονή και παρουσίασε τον βίο του Αγίου, όπως ήταν γραμμένος σε αυτές, επιμένοντας περισσότερο στην ζωή του Αγίου στο παρακείμενο σπήλαιο – ασκητήριό του. Τέλος παρουσίασε το μνημείο σύμφωνα με την περιγραφή του αιμνήστου καθηγητή Παλιούρα, στο βιβλίο του Βυζαντινή Αιτωλοακαρνανία.

Στη δεύτερη πρωινή συνεδρία του Σαββάτου που προήδρευσε ο κ. Φώτιος Μάλαινος Θεολόγος – Φιλόλογος, πρ.Λυκειάρχης, περιλάμβανε τρεις εισηγήσεις.

Η πρώτη είχε θέμα: «Η Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Δερβέκιστας Τριχωνίδος, ως πνευματικό κέντρο της εθνικής αφύπνισης του Γένους».

Ο Δρ. Ιστορίας κ. Απόστολος Βετσόπουλος, Συντονιστής Εκπαιδευτικού Έργου Π.Ε. 02 ΠΕΚΕΣ Δυτικής Ελλάδος, έκανε μια συνοπτική αναφορά στην ιστορία της Μονής και στη συμβολή της στην αφύπνιση του Γένους. Τόνισε ότι ήταν ένα σπουδαίο μοναστήρι και βρισκόταν κοντά σε ένα μεγάλο χωριό και σε ένα κομβικό γεωγραφικό σημείο. Αποτελούσε το αποκούμπι των σκλαβωμένων ραγιάδων και ένα ασφαλές καταφύγιο για τους αρματολούς και τους κλέφτες. Ονομαστοί καπεταναίοι βρήκαν καταφύγιο στη Μονή, ενώ η μεγάλη της περιουσία τέθηκε από την αρχή στη διάθεση των κλεφταρματολών για την απελευθέρωση του Γένους. Ο εισηγητής αναφέρθηκε ιδιαίτερα στη συμβολή της Μονής στην εκπαίδευση των

ελληνόπαιδων και στο κρυφό σχολειό που διατηρούσε. Ανέφερε επίσης ότι ο ηγούμενος και οι πατέρες μνηθήκαν στη Φιλική Εταιρεία και συνέβαλαν πολύ στην Επανάσταση του 1821.

Τη δεύτερη εισήγηση με θέμα: «Το Στρατόπεδο της Δερβέκιστας κατά την πολιορκία και την Έξοδο του Μεσολογγίου» ανέπτυξε ο κ. Ιωάννης Μακρής, Πρόεδρος της Διεθνούς Αδελφότητας απογόνων των Ελευθέρων Πολιορκημένων.

Ο κ. Μακρής παρουσίασε την προετοιμασία για την πραγματοποίηση της Εξόδου του Μεσολογγίου και εξήγησε γιατί επελέγη η Δερβέκιστα για να στηθεί αρχικά το στρατόπεδο και να συγκεντρωθούν τελικά εκεί οι Εξοδίτες μετά την Έξοδο. Τόνισε ότι κύριοι λόγοι ήταν η ασφάλεια του χώρου, η γεωγραφική τοποθεσία που είναι σε κομβικό οδικό σημείο και η πολύ μεγάλη θέα που προσφέρει η περιοχή. Οι Μεσολογγίτες πίστευαν ότι λόγω όλων αυτών η βοήθεια προς το πολιορκημένο Μεσολόγγι θα έφθανε πιο γρήγορα, κάτι που δεν κατέστη δυνατό να γίνει.

Η τρίτη εισήγηση «Η Ιερά Μονή της Δερβέκιστας κατά την περίοδο της Βαυαροκρατίας» παρουσιάστηκε από τον Ιστορικό και Ερευνητή κ. Νικόλαο Τέλωνα.

Ο κ. Τέλωνας αναφέρθηκε αρχικά στο διάταγμα του Βασιλιά Όθωνα για την διάλυση των μοναστηριών καθώς και στη σχέση Φαρμακίδη και Αντιβασιλέα Μάουερ, που θεωρούσαν ότι η Εκκλησία πρέπει να υποτάσσεται στο κράτος. Μετά το διάταγμα και αφού αποφασίσθηκε να απομακρυνθούν οι μοναχοί και να εκποιηθεί η κινητή και ακίνητη περιουσία των μοναστηριών ή να μεταφερθεί στα μοναστήρια (σ' εκείνα που συνέχιζαν να μένουν ανοιχτά), άρχισε να εφαρμόζεται η απόφαση. Περιέγραψε μέσα από αρχειακά έγγραφα τη συνεργασία της ορισθείσης επιτροπής με τις τοπικές αρχές και τις σκηνές που διαδραματίστηκαν κατά την έξωση των μοναχών. Κατόπιν η Μονή της Δερβέκιστας παραδόθηκε στη φθορά, τη σιγή και το σκότος. Ο εισηγητής αναφέρθηκε επίσης στις πολλές προσπάθειες που έγιναν για να μην διαλυθεί το μοναστήρι, καθώς και στα κειμήλια που εξαφανίστηκαν.

Η απογευματινή συνεδρία του Σαββάτου (τέταρτη κατά σειρά) έλαβε χώρα στο Αγρίνιο, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Χριστιανικής Ενώσεως, υπό την προεδρία του αρχιμ. π. Θεοκλήτου Ράπτη, Αρχιερατικού Επιτρόπου Παμφίας και περιλάμβανε τέσσερις εισηγήσεις.

Η πρώτη είχε θέμα: «Φως και Σκότος στο Συναξάρι του Αγίου Ιακώβου», με εισηγητή τον πρωτοπρεσβύτερο π. Βασίλειο Καλλιακμάνη, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης.

Ο εισηγητής αναφέρθηκε στα Συναξάρια των Νεομαρτύρων επισημαίνοντας ότι ενίσχυαν το φρόνημα των ανθρώπων και αποτελούσαν πηγή διδασκαλίας της

πίστεως, ενώ παρουσίασε μια εξαιρετική τοιχογραφία του Αγίου Ιακώβου που βρίσκεται στην Λιτή του Καθολικού της Ι. Μονής Ξηροποτάμου και χρονολογείται στο 1783. Παρουσίασε, σε έξι ενότητες, τα συναξάρια που αναφέρονται στη ζωή του αγίου Ιακώβου και αναφέρθηκε στις εμπειρίες του Ακτίστου Φωτός που είχε ο Άγιος και παρουσιάζονται σε αυτά. Το φως αντανακλάται τόσο στο πρόσωπο του αγίου, όσο και στις πράξεις του. Όταν ήρθε στη Δερβέκιστα, αναφέρεται ότι το Μοναστήρι είχε ένα φως που έβλεπαν οι κάτοικοι στο παρακείμενο χωριό επί τρεις ημέρες. Τέλος, ο π. Βασίλειος έκανε ιδιαίτερη αναφορά στο γνήσιο εκκλησιαστικό φρόνημα του αγίου που έθετε πάντοτε τα χαρίσματά του στη κρίση της Εκκλησίας (αρχικά του Πατριάρχη κι έπειτα των τοπικών Επισκόπων).

Δεύτερη εισηγήτρια ήταν η κα Μαρία Ράπτη, Επίκουρος Καθηγήτρια της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Βελλάς Ιωαννίνων, η οποία ανέπτυξε το θέμα: «Οι παιδαγωγικές διαστάσεις του βίου του Αγίου Ιακώβου στην Αγωγή των Παιδιών».

Η εισηγήτρια αναφέρθηκε στα μοναδικά χαρίσματα του αγίου Ιακώβου που τον καθιστούν ένα πρότυπο παιδαγωγού. Ο άγιος βίωνε κατεξοχήν την ταπείνωση και την αγάπη, ενώ σύμφωνα με τους συναξαριστές του ήταν παράδειγμα υπομονής, δικαιοσύνη και σύνεσης. Προσευχόταν στο Θεό και ζητούσε να του δώσει σοφία, σύνεση και διάκριση. Όλα αυτά, τόνισε η κα Ράπτη, πρέπει να είναι τα βασικά χαρακτηριστικά κάθε παιδαγωγού. Ο σκοπός του παιδαγωγού δεν είναι να μεταδώσει στα παιδιά μόνο γνώση αλλά να ανοίξει τα μάτια της ψυχής τους. Τα παιδιά ακούν με τα μάτια και όχι με τα αυτιά. Μιμούνται τα πρότυπα που βλέπουν. Δεν εφαρμόζουν εκείνα που ακούνε, αλλά εκείνα που βλέπουν.

Η τελευταία εισήγηση για τη δεύτερη ημέρα του Συνεδρίου, ήταν του Καθηγητή Δογματικής της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. κ. Βασιλείου Τσίγκου και είχε θέμα: «Η Ορθόδοξη Θεολογία στα Συναξάρια των Νεομαρτύρων».

Ο κ. Τσίγκος διάρθρωσε την εισήγησή του σε εννέα σημεία. Παρουσίασε τα συναξάρια των νεομαρτύρων ως πηγές διδασκαλίας για την Εκκλησία. Μίλησε για το Μαρτύριο και την Μαρτυρία στην ορθόδοξη Εκκλησία, καθώς και για το μαρτύριο του αίματος και το μαρτύριο της συνειδήσεως. Ανέφερε ότι πολλοί νεομάρτυρες παραμένουν άγνωστοι μέχρι σήμερα (και ίσως και για πάντα), ενώ τόνισε ότι καμία εποχή δεν έμεινε χωρίς αγίους. Παρουσίασε τις ομοιότητες και τις διαφορές παλαιών και νέων συναξαρίων. Οι νεομάρτυρες πήραν παράδειγμα από τους παλαιούς και βάδισαν στα χνάρια τους, χωρίς να υστερούν καθόλου από τους παλαιούς. Τόνισε, επίσης, ότι οι νεομάρτυρες ανακαίνισαν την ορθόδοξη πίστη και το μαρτύριό τους αντανακλούσε σε ολόκληρη την Εκκλησία. Αναφέρθηκε στον ομολογιακό χαρακτήρα της θεολογίας των συναξαρίων. Η ομολογία των συναξαρίων ήταν καθαρά χριστολογική, κι αυτό φαίνεται πολύ ωραία στην

ομολογία του Αγίου Ιακώβου στον πασά των Τρικήλων. Ο εισηγητής, αναφέρθηκε στην διαρκή παρουσία των νεομαρτύρων δια των θαυμάτων και των λειψάνων τους και πρόβαλλε, τέλος, το ομολογητικό μήνυμα των νεομαρτύρων, οι οποίοι συνέβαλλαν στην οικοδομή και αύξηση του Σώματος του Χριστού.

Το απόγευμα της Κυριακής, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Χριστιανικής Ενώσεως Αγρινίου πραγματοποιήθηκε η καταληκτήρια συνεδρία, υπό την προεδρία του εκπαιδευτικού κ. Νικολάου Πετρόπουλου.

Την πρώτη εισήγηση με θέμα: «Ο Όσιος Ιάκωβος ο Ιβηροσκητιώτης και η Ιβηριτική Σκήτη του Τιμίου Προδρόμου», ανέπτυξε ο μοναχός Μάξιμος Ιβηρίτης.

Ο γέροντας Μάξιμος αναφέρθηκε στην Ιερά Μονή των Ιβήρων και στην ιστορία της Σκήτης του Τιμίου Προδρόμου, που ανήκει στην Ιερά Μονή. Παρουσίασε τη ζωή του αγίου Ιακώβου κατά τα χρόνια που εγκαταβίωσε στη Σκήτη. Αναφέρθηκε στο παλαιό Καθολικό που έχτισε, καθώς και στο αγίασμα που ανέβλυσε μετά από την προσευχή του Αγίου και έλυσε το πρόβλημα του νερού που αντιμετώπιζε. Το αγίασμα αυτό παραμένει μέχρι σήμερα αστείρευτο και θαυματουργό. Ανέφερε, επίσης, τις πολιτικές συνθήκες που επικρατούσαν την εποχή που έζησε ο άγιος και τη στάση των Σουλτάνων, της εποχής εκείνης, απέναντι στην Εκκλησία. Τέλος παρουσίασε την τιμή που απολαμβάνει ο άγιος και οι μαθητές του στην Ιβηριτική Σκήτη, αφού, στο νέο Κυριακό, οι άγιοι αγιογραφούνται στο χώρο της Λιτής, μαζί με τον άλλο μαθητή, τον άγιο Θεωνά. Επίσης ανέφερε ότι υπάρχει Καλύβη στη Σκήτη αφιερωμένη στον άγιο Ιάκωβο.

Την δεύτερη εισήγηση της Κυριακής, (τελευταία του Συνεδρίου), «Ο Όσιος Ιάκωβος ο Διδάχος, πρόδρομος του Πατροκοσμά» παρουσίασε ο Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας, αρχιμ. Πορφύριος Μπατσαράς.

Ο π. Πορφύριος, ανέφερε ότι οι βίοι του οσίου Ιακώβου και του πατροκοσμά είναι βίοι παράλληλοι. Έζησαν περίπου στα ίδια μέρη, με τον ίδιο τρόπο και είχαν περίπου το ίδιο μαρτυρικό τέλος. Και οι δύο έλαβαν το μοναχικό σχήμα στον Άθωνα, κήρυξαν το Ευαγγέλιο στους ανθρώπους και τελειώθηκαν δι' απαγχονισμού. Ανέφερε ότι το έτος του μαρτυρίου των αγίων είναι αναμφισβήτητα του 1519 και διευκρίνισε ότι ο άγιος Ιάκωβος είναι οσιομάρτυρας και όχι ιερομάρτυρας, αφού ήταν απλός μοναχός και όχι ιερέυς. Παρουσίασε τα πολλά ονόματα με τα οποία τον αναφέρουν τα συναξάρια (Ιάκωβος ο νέος, ο Γέρων, ο Διδάσκαλος, ο Αββάς, ο Διδάχος), ονόματα που το καθένα έχει τη δική του σημασία. Τέλος, ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο εκκλησιαστικό φρόνημα του αγίου, το οποίο φαίνεται ιδιαίτερα από το γεγονός ότι όπου πήγαινε φρόντιζε να παίρνει την άδεια των τοπικών εκκλησιαστικών αρχών για να κηρύττει και να εξομολογεί. Ακόμα και κατά την φυλάκισή του είχε πάρει την άδεια του οικείου

??????????????

??????????????

??????????????

??????????????

??????????????

??????????????

??????????????

??????????????

??????????????

??????????????

??????????????

